

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg er jo vældig glad for den utrolige omsorg, som hr. Søren Kolstrup lægger for dagen her. Men jeg kan helt berolige hr. Søren Kolstrup, for i SF vil vi som altid vurdere tingene rigtig grundigt, og når vi kommer dertil og skal søsætte VE-beviserne, så er det klart, at det er noget, som skal kunne fungere i virkelighedens verden. Og vi skal selvfølgelig ikke sætte de gode resultater over styr.

Hr. Kim Behnke spørger: Skal vi ikke hellere holde på atomkraften og så udfase kulkraften ud fra en CO₂-betragtning? Ud fra en meget, meget snæver CO₂-betragtning er det jo korrekt, men sådan kan man jo ikke gøre tingene op.

Tyskland har besluttet at afvikle atomkraften, og det har svenskerne også, og vi håber, at de ser at få afviklet den anden reaktor på Barsebäck. Man må sørge for i god tid at få omstillet hele sin energiforsyning til at sætse netop meget på energibesparelser, energieffektivisering og vedvarende energi og for så vidt også biomasse, og så undgå, at vi får en stigning i CO₂.

For atomkraften er på alle måder helt uønsket. Man sender en kæmpemiljøgæld til kommende generationer på grund af det dér farlige affald. Se blot, hvad den lille reaktor på Risø kan give af problemer i Danmark, og det er jo mikro i sammenhæng med atomkraften. Så selvfølgelig er man nødt til at afvikle atomkraften, og det kan også lade sig gøre.

Så er det sådan med hensyn til det grønne bevis, at jeg har kæmpet meget for, og er også glad for at det kan lade sig gøre, at vi alle sammen kan blive grønne forbrugere i Danmark, nemlig at vi over elregningen betaler for vedvarende energi. Det lægger jeg vægt på, og derudover gør jeg naturligvis en indsats for at spare på energien. Det skal hr. Kim Behnke ikke være i tvivl om.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (UP):

Nu spurgte jeg ikke fru Anni Svanholt, om fru Anni Svanholt sparede på energien.

Fru Anni Svanholt har brugt hele sin tale på at fortælle, at Danmark skal være foregangsland. Det koster. Det koster milliarder for danske skatteborgere at være foregangsland, men på den lange sigt. Og nu spørger jeg så fru Anni Svanholt: Hvad gør fru Anni Svanholt i sin egen husholdning? Har fru Anni Svanholt benyttet sig af muligheden for at lave en aftale med NRGi om,

at det samlede elforbrug i fru Anni Svanholts elforsyning er grøn strøm?

Så er det glimrende, at fru Anni Svanholt også sparer på energien osv. Men for at være foregangskvinde, for at vise, at fru Anni Svanholt mener noget med det, så er spørgsmålet: Ja eller nej, har fru Anni Svanholt en aftale med NRGi om udelukkende at købe VE-strøm?

Formanden:

Nu er forhandlingerne her i salen jo sædvanligvis ikke af personlig art.

Fru Aase D. Madsen som ordfører.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg må med det samme sige, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for det forslag til vedtagelse, som ligger i øjeblikket. Teksten kan vi ikke helt gå ind for, for der står nemlig bl.a. det, som blev diskuteret lige før, at Danmark skal indtage en ledende rolle i udviklingen af EU's energipolitik.

I min ordførertale kan man høre, hvad grunden er til, at vi ikke kan gå ind for det. Ligeledes forudsætter man også tilsyneladende, at man ratificerer Kyoto-protokollen, og det er Dansk Folkeparti heller ikke enig i lige i øjeblikket.

Men jeg vil da gerne takke ministeren for redegørelsen. Som sædvanlig fejler ambitionsniveauet om Danmark som et foregangsland ikke noget, koste forbrugerne, hvad det koste vil.

De samfundsøkonomiske konsekvenser af denne politik springer ikke ligefrem i øjnene i denne redegørelse. Men ifølge en fælles rapport, som fem ministerier har udsendt for kort tid siden, og som er refereret i Weekendavisen den 14. maj, koster den danske politik på luftområdet – her taler vi altså om Kyoto-protokollen osv. – den svimlende sum af 26,9 mia. kr. om året samfundsøkonomisk.

Disse omkostninger skal ses i forhold til nytteværdien af at reducere CO₂-udslippet, som kun er symbolsk, hvis ikke USA er med på at reducere sammen med de store lande, som nu skal op på det samme energiniveauforbrug som os.

Så kan man spørge sig selv: Hvad koster biomasseplanerne? Hvad koster havvindmølleplanerne? Hvor meget betales der i pristilskud til de landbaserede vindmølleprojekter? Og hvor store udgifter til netforstærkningerne, der er nødvendige i forbindelse med møllerne, har vi?

Hvor store pristilskud skal der gives til dem, der vælger at skrotte fejlplacerede møller, når ejerne får foræret retten til den tredobbelte vindmølleproduktion af staten? Det sker i realiteten